

ת"פ (באר שבע) 4445-08-22 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו עמרה

ת"פ (באר-שבע) 4445-08-22 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו עמרהשלוש באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 4445-08-22

מדינת ישראל

ע"י משטרת ישראל - לשכת תביעות נגב

נגד

אחמד אבו עמרה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[23.09.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

ע"י ב"כ עוה"ד אלגרינאוי

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת גניבה בידי עובד ממעבידו לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם עבד כאורז משלוחים במחלקת ה"און ליין" בסניף שופרסל.

ביום 02.02.22 בשעה 19:14 או בסמוך לכך, הנאשם גנב במהלך משמרת מוצרים שונים בשווי כולל של 2,036.90 ₪ בכך שהעמיס את הסחורה בתוך מיכל קירור, הוציא אותה מאזור המשלוחים והעמיס על רכבו מבלי שעבר בעמדות התשלום. הרכוש הוחזר לבעליו לאחר שהנאשם נתפס.

3. ביום 26.09.23 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן, יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן במסגרתו תיבחן אפשרות ביטול ההרשעה ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים.

5. מהתסקיר שהוגש ביום 09.05.24 עולה כי הנאשם בן 23, רווק, מתגורר עם משפחתו בפזורת שגב שלום ועובד מזה כשנה במוסך בבאר שבע כמכונאי רכב. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, המסגרת המשפחתית בה גדל, התבגרותו, קשיים שהתמודד עימם במהלך חייו והשתלבותו במסגרת תעסוקתית.

6. שירות המבחן עמד בתסקירו על ההיסטוריה העבריינית של הנאשם וציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי ושולל שימוש והתנסות בחומרים משני תודעה.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם התקשה להסביר את הנסיבות שהובילו אותו לבצעה. לטענתו, הוא גנב ממקום עבודתו אוכל לתינוקות ונתן כמתנה לאחיו, מבלי שהאח ידע שמדובר במוצר גנוב, בהמשך החליט לגנוב מוצרים נוספים לאחר שראה שהגניבה הראשונה 'צלחה'. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הרעיון לבצע את העבירה התגבש במוחו לאחר שראה עובד אחר עושה כן ומסר כי לאחר ביצוע העבירה אחיו התנצל בפני מנהל הסופר והם שילמו פיצויים בסך 8,000 ₪.

- מתיאורו את ביצוע העבירה שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל ללא הפעלת שיקול דעת מקדים וללא הבנה של חומרת המעשים וכן התקשה להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה ולמחשבות ורגשות שעמדו בבסיס החלטותיו. הנאשם התקשה להתחבר למטרות טיפוליות להן נזקק והופנה על ידי בא כוחו לגורם טיפולי בתכנית "חומש" השייכת לסגנון הציבורי, בהמשך הוא הופנה לעובד סוציאלי של תכנית "יתד" מטעם משרד הרווחה והביטחון החברתי, אשר מסייעת לצעירים בסיכון ולמרכז "ריאן" אשר פועל לקידום והעצמת החברה הערבית בעולם העבודה וההכשרה לצורך שילובו בקורס לשפה העברית. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול עלה כי הנאשם הגיע למפגשים עם העובד הסוציאלי שמלווה אותו תוך שהוא מבטא רצון ונכונות לקבל עזרה.
7. שירות המבחן התרשם כי לאורך חייו הנאשם קיבל כלים מצומצמים להתמודדות עם מצבי חיים שונים ואתגרים ולא רכש מיומנויות שיחה ותקשורת מקדמים, כי הוא פעל ללא הפעלת שיקול דעת מקדים וללא הבנה של חומרת המעשים, כשניכר כי ישנו חסך של הבנה בסיסית אודות מעשיו וכן שהוא מתקשה להתייחס ולהתבונן בנסיבות העבירה, במחשבות וברגשות שעמדו בבסיס החלטותיו. בנוסף על פי התרשמות שירות המבחן קיים חוסר בהירות בנוגע למאפיינים של נגירות ולמידת התנהגויות שליליות. מנגד, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הצליח לפתח יכולות תפקוד תקינות במידה מסוימת, לא מאופיין עם דפוסים עברייניים, אין לו כוונה לפגוע באחרים ובעל רצון ונכונות לקבל עזרה. עוד ציין שירות המבחן כי ההליך המשפטי ותוצאותיו מהווים עבור הנאשם גורם מטלטל.
8. שירות המבחן התחשב בגורמי הסיכון והסיכוי והמליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 220 שעות והטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו הנאשם ימשיך את הקשר עם תכנית יתד ותכנית חומש ושירות המבחן יקיים עימו מספר פגישות שיעמיקו סביב העבירה.
9. בתסקיר משלים מיום 13.06.24 שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעת הנאשם. בתסקיר צוין כי הנאשם ממשיך להגיע לפגישות הפרטניות בתכנית יתד באופן עקבי, בזמן ומגלה נכונות רבה לקבלת עזרה, החל ללמוד קורס לימודי עברית במרכז "ריאן" פעמיים בשבוע ומעוניין להנפיק רישיון נהיגה על אוטובוס. צוין כי מהמפגשים עולה כי הנאשם מאופיין בדפוסים חזקים של ריצוי ונעשית עבודה לפיתוח יכולת יצירת הפרדה בין רצונותיו לרצון בני משפחתו, חווה מבוכה ובושה בעקבות ביצוע העבירה ומאופיין ברצון להתקדמות עצמית וביכולות סדר וארגון. עוד עולה כי ממועד ביצוע העבירה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים חדשים.
10. בתסקיר מיום 08.09.24 שירות המבחן ציין לאחר שיחה עם העו"ס שמלווה את הנאשם כי הנאשם מגיע לשיחות הפרטניות באופן קבוע ורציף, מגלה רצינות ומחויבות לקשר הטיפולי והוא בעל כמיהה לשתף אודותיו. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם סיים קורס בסיסי ללימודי עברית וממתין להשתלב בקורס מתקדם, מבטא שאיפות להתקדמות ולהתמקמות מבחינה מקצועית ואישית. שירות המבחן שב על המלצתו לשקול את סיום ההליך ללא הרשעה ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך חצי שנה ושל"צ בהיקף 220 שעות.
- טענות הצדדים לעניין העונש:
11. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
12. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעים בעבירות רכוש בכלל וגניבה ממעביד בפרט, על התוצאות הקשות הנובעות מביצוע העבירות ועל הצורך בהתמודדות עם עבירות אלו בצורה אפקטיבית כדי למנוע את התפשטותן.

- במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה ביקשה להתחשב בפוטנציאל הנזק הגלום בעבירה, באפשרות הסלמה לאירוע חמור בהרבה ובחוסר המרות ועזות המצח של הנאשם המשתמש באחריות המוטלת עליו מצד מעסיקו לרעה לטובתו האישית וגונב ממנו.
13. בתוך המתחם המאשימה התחשבה בהעדר עבר פלילי לנאשם ועתרה למקם אותו בשליש התחתון של המתחם לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס כספי, התחייבות להימנע מביצוע עבירות ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.
14. באשר לבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו ב"כ המאשימה טענה כי לא הוכחו התנאים הקבועים בהלכת כתב לסיום הליך ללא הרשעה - נסיבות העבירה הן חמורות ואינן מאפשרות את ביטול ההרשעה ולא הוכחה פגיעה אפשרית בשיקום הנאשם.
- באשר לפגיעה אפשרית בנאשם לו ההרשעה תיוותר על כנה נטען כי טענת ב"כ הנאשם לפגיעה ביכולת הנאשם לפתוח מוסך אינה עולה בקנה אחד עם דבריו לקצינת המבחן על רצונו להיות נהג אוטובוס ובכל אופן לטענתה, לא הוצגו כל אסמכתאות ומדובר באמירות כלליות שלא מקימות הצדקה לביטול הרשעה. עוד הוסיפה כי מהוראות אגף הרישוי והפיקוח ביחס לתנאים לקבלת רישיון להפעלת מוסך שהגיש ב"כ הנאשם, עולה כי הרשעה לא מתלה את הרישיון באופן אוטומטי אלא ההחלטה נתונה לשיקול דעתה של הרשות.
- בנוסף, ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא עבר כל הליך שיקומי המצדיק הימנעות מהרשעה והדגישה את גורמי הסיכון שמנה שירות המבחן: קושי להרחיב את המחשבות, הרגשות והמניעים האמיתיים שקדמו לעבירה; כישורים חברתיים והתנהגותיים מצומצמים ודפוסים של נגררות; הנאשם נמצא בשלב התפתחותי של גיבוש זהותו.
15. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה שמדובר בנאשם צעיר עם נסיבות חיים לא קלות שגדל במשפחה נורמטיבית, מרובת ילדים, אביו מחנך בבית ספר יסודי, סיים 12 שנה"ל והתחיל לעבוד בעבודות שונות. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם מורתע מההליך המשפטי ומשתף פעולה באופן מלא, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות מלאה וחזר למוטב. עוד ביקש להתחשב בכך שהמוצרים הוחזרו והסופר קיבל סכום גבוה מאוד כפיצוי ואף המליץ לסגור את התיק וציין לשבח את התנהלותו במסגרת עבודתו.
16. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לקבל את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשם. לטענתו, יש מקום לחריגה ממתחם הענישה והימנעות מהרשעה לאור שילוב הנאשם בהליך שיקומי בעמותת יתד של משרד הרווחה ותוכנית חומש של הסניגוריה הציבורית בשילוב עם לימודי עברית בעמותת ריאן וכדי שלא תיפגענה אפשרויות התעסוקה שלו כמכונאי רכב במוסך עצמאי. באשר לחוסר הקוהרנטיות בין דברי הנאשם לקצינת המבחן כי ברצונו להוציא רישיון נהיגה על אוטובוס לטענת הסנגור כי הוא רוצה לפתוח מוסך, ב"כ הנאשם טען כי לא מדובר בטענה שנטענה בעלמא אלא בהמשך לשיחות שערך עם הנאשם.
17. הנאשם בדבריו לעונש, הביע חרטה על ביצוע העבירה וטען כי ברצונו לתקן את מעשיו ולפתוח מוסך בסיוע אביו. ראיות לעונש
18. המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

ב"כ הנאשם הגיש אישור ממרכז שירות ש.ר.ד בו צוין כי הנאשם עובד במרכז השירות כשנה, עובד חרוץ המבצע עבודתו כראוי, מגלה רצון ללמוד ולרכוש מקצוע ועושה כל מאמץ לחזור למוטב ולנהל אורח חיים נורמטיבי; מכתב מנהל שופרסל אונליין המאשר תשלום ₪ 8,000 עבור הפריטים שנגנבו ומציין שהנאשם עבד כשנה בתפקיד הכנת משלוחים במסירות ובמקצועיות ואין התנגדות לסגירת התיק נגדו ומסמך תנאים לקבלת רישיון להפעלת מוסך של אגף רישוי ופיקוח במשרד התחבורה.

דין והכרעה:

דין הבקשה לביטול הרשעתו של הנאשם - להידחות:

19. סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי משהוכחה אשמתו של נאשם בביצוע עבירה פלילית, יש להרשיעו. סעיף 71 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 קובעים את המסגרת הנורמטיבית, המאפשרת לבית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם, אף אם נמצא כי הוא עבר עבירה פלילית.
20. ההלכה הפסוקה קבעה כי הימנעות מהרשעה היא חריג שבחריגים. בהתאם לפסיקה, בית המשפט יחרוג מכלל הרשעת נאשמים שנמצאו אשמים רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (נבו, 21.8.85).
21. בע"פ 9893/06 אסנת לאופר נ' מדינת ישראל (נבו, 31.12.07) בית המשפט הבהיר כי סיום הליך ללא הרשעה פלילית יהיה: "במצבים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי...".
22. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד (3) 337, 342 (להלן: הלכת כתב) בית המשפט קבע שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".
- מן הכלל אל הפרט -
23. יישום המבחנים שנקבעו בהלכת כתב בענייננו מוביל למסקנה כי עניינו של הנאשם אינו נמנה על אותם מקרים חריגים שקיימת בהם הצדקה להימנעות מהרשעה.
24. באשר לנסיבות ביצוע העבירה - הפסיקה שבה והדגישה את החומרה בביצוע עבירת גניבה ממעביד ואת הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בהיותה פוגעת ביחסי האמון שנותנים מעבידים בעובדיהם.
25. ברע"פ 407/09 חנה יאיר נ' מדינת ישראל (05.03.09) בית המשפט העליון עמד על החומרה הנובעת לעבירות גניבה בידי עובד ממעביד, תוך שקבע:
- "בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעביד. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל."
26. בע"פ 1341/02 מיכל מזרחי נ' מדינת ישראל (21.10.02), בית המשפט עמד על חשיבות ענישה מרתיעה בעבירות גניבה ממעביד:

- "בעבירות שעניינן שליחת יד בכספים שהופקדו בידי הנאשם, תוך ניצול אמון המפקידים - אשר קל לבצען וקשה לגלות את העברין - המטרות בעלות המשקל המכריע הן ההרתעה וההוקעה. הגשמת מטרות אלה מחייבת, ככלל, להטיל עונש מאסר משמעותי בסוג עבירות זה".
27. אף המחוקק ראה לנכון להחמיר את הענישה בנסיבות של גניבה ממעביד וקבע עונש מירבי של 7 שנות מאסר בעוד הענישה המירבית על עבירת גניבה עומדת על 3 שנות מאסר.
28. הנאשם ביצע את העבירה בענייננו במסגרת עבודתו בסופרמרקט. מדובר באירוע יחיד, שווי הגניבה אינו מאד גבוה (2,036 ₪) והושב לידי המעסיק (באמצעות אחי הנאשם), אולם העבירה בוצעה לא על רקע מצב כלכלי קשה, לאחר תכנון מוקדם, לאור יום, תוך הפגנת תעוזה רבה ועם פוטנציאל הסתבכות גדול. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם התקשה להסביר את הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירה, פעל ללא הפעלת שיקול דעת מקדים וללא הבנה של חומרת המעשים, מתקשה להתייחס ולהתבונן בנסיבות העבירה ובמחשבות וברגשות שעמדו בבסיס החלטותיו.
- בנוסף, הנאשם הביע בדיון הטיעונים לעונש חרטה על ביצוע העבירה, אולם מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו והסביר את מעשיו בכך שראה אחרים גונבים, ספק אם יש בכך נטילת אחריות.
29. הנאשם אף לא הוכיח שהרשעה בדין עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו - בפסיקה עניפה של בתי המשפט נקבע כי אין די באמירות בעלמא ובפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי עתידי כדי להימנע מהרשעה. בעפ"ג 10722-09-22 אוהד ישראל כוכבי נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.12.22), עמד בית המשפט על כך ש"בבוא ביהמ"ש לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי ואין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד".
30. בענייננו לא הוכחה פגיעה מוחשית - קונקרטית.
31. לטענת ב"כ הנאשם, בכוונת הנאשם לפתוח בעתיד מוסך בסיוע אביו והרשעה עלולה לפגוע ביכולתו לפתוח מוסך.
32. טענת ב"כ הנאשם לא עולה בקנה אחד עם דברי הנאשם לקצינת המבחן על רצונו להוציא רישיון לנהיגה באוטובוס.
33. יתירה מכך, לפי סעיף 127 לחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב תשע"ו - 2016, התנאים לקבלת רישיון להפעלת מוסך כוללים: מי שיש ברשותו מקום המתאים להפעלת מוסך ולחניית כלי רכב המטופלים במוסך; מי שיש ברשותו ציוד או סוגי ציוד מתאימים להפעלת אותו סוג מוסך; מי שיש לרשותו מנהל מקצועי ומי שיש לרשותו ממלא מקום אחד לפחות למנהל המקצועי של המוסך.
34. הנאשם לא הראה שום אסמכתא ליכולתו לעמוד אף לא באחד מהתנאים לקבלת רישיון להפעלת מוסך והטענה לרצונו לפתוח מסמך היא בשלב זה טענה בעלמא.
35. כמו כן, לפי סעיף 10 לחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב תשע"ו - 2016, מנהל רשאי לבטל רישיון מוסך בין היתר אם "הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק במתן שירות רכב או במקצוע בענף הרכב שלגביו ניתן לו הרישיון, או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה פלילית כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו". מכאן - מדובר בהחלטה הנתונה לשיקול דעת המנהל ולא כל הרשעה פלילית תביא בהכרח לביטול הרישיון.
36. שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם ולא מצאתי כי יש בגילו הצעיר של הנאשם והשתייכותו לקבוצת ה"בגירים - צעירים" כדי להצדיק ביטול הרשעה, על אף שלא הוכחה פגיעה קונקרטית בשיקום.

- מדובר בעבודה שרבים מהעוסקים בה הם צעירים. ביטול הרשעה בנסיבות ביצוע העבירה בענייננו, מבלי שהנאשם יודע להסביר את הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירה, מבלי שהוא מבין את חומרת העבירה ומבלי שהוכחה פגיעה קונקרטית בשיקום, אך בשל גילו הצעיר, עלולה להעביר מסר שגוי לכלל העובדים שעובדים בעבודה דומה ולפגוע קשות ביחסי האמון של המעסיק לעובדיו הצעירים.
37. במקרים אחרים בהם בוטלה הרשעת נאשמים שהורשעו בעבירות גניבה ממעביד, מדובר היה בנסיבות שונות מבענייננו ולאחר שהוכחה פגיעה קונקרטית בשיקום.
- כך, למשל, בת"פ 32248-08-12 מדינת ישראל נ' עזרא (13.11.13) בוטלה הרשעת נאשם בביצוע עבירת גניבה ממעביד לאור אפשרות לפגיעה בהמשך עבודתו בשירות קבע בצבא ולאור הנסיבות החריגות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה (מימון הוצאות תביעה אזרחית והימנעותו לבקש עזרה מהוריו לאור מחלת אביו בסרטן).
- בת"פ 55016-09-17 מדינת ישראל נ' ג'בארין (נבו, 04.03.20) בוטלה הרשעת נאשמת שביצעה את העבירה על רקע מצב כלכלי רעוע והוכיחה כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע ביכולתה להמשיך לעבוד בגן ילדים עירוני.
- בת"פ 55822-07-18 מדינת ישראל נ' ג'בארין (נבו, 04.03.20) - הנאשם הוכיח שהרשעה עלולה להוביל לשלילת רישיון הרוקחות שלו ולפגיעה בעבודתו.
- ת"פ 73824-12-18 מדינת ישראל נ' לומבוי (נבו, 16.02.21) - ההרשעה בוטלה כדי לא להעמיד את הנאשם, השווה בארץ באשרת שהייה זמנית, בסכנת גירוש.
- ת"פ 28072-08-19 מדינת ישראל נ' דנינו (נבו, 08.05.22) - העבירה בוצעה על רקע היקלעות הנאשמת לחובות כבדים, הוצגה אסמכתא לאפשרות פגיעה בעבודתה כמטפלת בגיל הרך.
38. לא נעלמה מעייני המלצת שירות המבחן על סיום ההליכים באי הרשעת הנאשם, אולם לצד חשיבותה היא מהווה המלצה בלבד אותה נדרש בית המשפט לבחון בעין שיפוטית תוך בחינת שיקולי ענישה נוספים.
39. לאור האמור, לא מצאתי כי מדובר בענייננו באחד המקרים החריגים בהם מתקיים פער קיצוני בין עוצמת הפגיעה בנאשם לאינטרס הציבורי שבהרשעה. לפיכך, עתירת הנאשם לביטול ההרשעה - נדחתה.
- קביעת מתחם העונש ההולם -
40. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.
41. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
42. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה - כאמור, עבירות גניבה ממעביד פוגעות ביחסי האמון שנותנים המעבידים בעובדיהם, הן פוגעות בזכות הקניין של המעסיק ופוגעות בחיי מסחר תקינים.
43. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו: העבירה בענייננו בוצעה במסגרת עבודת הנאשם בסופרמרקט, תוך ניצול האמון שנתן בו המעסיק, העבירה לא בוצעה על רקע מצב כלכלי קשה, לא מדובר בגניבת מוצרי צריכה בסיסיים והיא בוצעה לאחר תכנון. מנגד, מדובר בעבירה אחת של מספר מוצרים, שווי המוצרים אינו גבוה במיוחד והוא שולם בדיעבד. בנסיבות אלו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית.

44. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבה בידי עובד, ממעבידו מלמדת כי בעבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

י"ע פ"פ 2709/10 עבד אל רחמן אבו עייש נגד מדינת ישראל (13.04.10): במסגרת עבודתו כרוקח הנאשם גנב מבית המרקחת תרופות שונות בשני מועדים שונים. במועד הראשון נטל הנאשם תרופות שונות בשווי ₪ 3,704 ובמועד השני גנב תרופות בשווי ₪ 4,668. בית משפט השלום גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

י"ע פ"פ 3153/10 גיא שבתשילי נ' מדינת ישראל (29.04.10): במסגרת עבודתו כמלטש במפעל תכשיטים בבני ברק הנאשם גנב ממעבידו בשלוש הזדמנויות שונות בפרק זמן של כ-4 ימים תכשיטי זהב. סכום הגניבה הכולל מוערך בכ-2,000\$. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

י"ע פ"פ 4384-09-12 שולם נ' מדינת ישראל (נבו, 25.02.15) הנאשם גנב ממעבידו 2,500 ש"ח שקיבל עבור הזמנת סחורה ב - 3 הזדמנויות שונות. בית משפט שלום גזר עליו 60 ימים מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ערעור על הכרעת הדין נדחה.

י"ע פ"פ 20466-10-14 אילטוב נ' מדינת ישראל (נבו, 25.02.15) - קופאי בסופר גנב ממעבידו סך של 10,000 ₪ בכך שנטל כסף מזומן מהקופה לאחר שביצע החזרים פיקטיביים של מוצרים. בית המשפט המחוזי הקל את העונש שנגזר על הנאשם וגזר עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

י"ע פ"פ 31945-01-10 מדינת ישראל נ' גבר (08.09.11): הנאשמת הורשעה בעבירה של גניבה בידי עובד לאחר שבעת שעבדה כעובדת ניקיון ברשת "סופר פארם" גנבה סכום של 4,300 ₪. על הנאשמת, אם חד הורית, בעלת עבר פלילי לא מכביד, שפעלה מתוך מצוקה כלכלית, הוטלו 10 חודשי מאסר מותנה לצד עונשים נלווים.

י"ע פ"פ 6716-08-14 משטרת ישראל תביעות נ' ברוך (18.01.16): הנאשם גנב במספר מועדים מוצרים שערכם יחד שווה לסך של 3,242 ₪ במסגרת עבודתו כנהג חלוקה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי וצו של"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם המתמודד עם חובות גדולים לבנקים ולשוק האפור צו של"צ בהיקף 320 שעות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

י"ע פ"פ 61227-07-19 מדינת ישראל נ' בן שבת (09.05.21): הנאשמת הורשעה בעבירה של גניבה בידי עובד ממעביד לאחר שגנבה מתוך תיקה של המתלוננת אצלה עבדה כמטפלת סיעודית תכשיטי זהב ומכרה אותם לאחר בסכום של 3,200 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי, של"צ ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בגין שתי העבירות בית המשפט גזר על הנאשמת 220 שעות של"צ וצו מבחן למשך 12 חודשים לצד עונשים נלווים.

45. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו - במסגרת הנסיבות שקשורות לביצוע העבירה התחשבות באופן ביצוע העבירה כמתואר בכתב האישום ומפורט לעיל, בתכנון שקדם לביצוע העבירה, בעובדה שהעבירה בוצעה לאור יום תוך הפגנת תעוזה רבה, בעובדה שהעבירה לא בוצעה על רקע מצב כלכלי קשה או נסיבות מיוחדות ובהתרשמות שירות המבחן שהנאשם התקשה להסביר את הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירה, פעל ללא הפעלת שיקול דעת מקדים וללא הבנה של חומרת המעשים, מתקשה להתייחס ולהתבונן בנסיבות העבירה ובמחשבות וברגשות שעמדו בבסיס החלטותיו. מנגד התחשבותי בעובדה שמדובר בהרשעה בעבירה אחת, סכום הגניבה אינו מאד גבוה והנאשם השיב (בסיוע אחיו) את שווי הסחורה שנגנבה.

46. בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל וקנס.

47. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התחשבתי בגילו של הנאשם במועד ביצוע העבירה (21), בעובדה שזו היא הסתבכותו הראשונה עם החוק, בהודאה שנמסרה בהזדמנות הראשונה, בהתרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מטלטל שעשוי למנוע הישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד ובהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי הן לפני ביצוע העבירה והן ממועד ביצוע העבירה ועד היום (כשנתיים), הביע צער ובושה. בנוסף, נתתי דעתי לכך שהנאשם שילם למעבידו את שווי הגניבה, השתלב בהליך טיפולי שנמשך עד היום ומביע רצון להסיר חסמים שעלולים להפריע להתפתחותו האישית והתעסוקתית.

התוצאה

48. בשים לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות שפירטתי לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, הכולל מאסר על תנאי וצו של"צ, שיאפשר לנאשם להמשיך בשיקום תחת פיקוח שירות המבחן.

49. לאור האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ב. 4 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. פיקוח שירות מבחן למשך 6 חודשים מהיום (להלן: צו מבחן).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו המבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ד. 200 שעות שירות לתועלת הציבור.

בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם יבצע את השל"צ במסגרת "כיוונים - מרחב מרכז העיר".

בית המשפט הבהיר לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, וכן הובהר לנאשם כי ככל ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן, בית המשפט רשאי להפקיע את צו השל"צ ו/או צו המבחן ולדון את הנאשמת מחדש במסגרת מתחם העונש ההולם.

ה. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.12.24.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או,

073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

ו. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא יעבור עבירת רכוש במשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ד, 23 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.